Lieta Nr.A42414506
AA43-0228-09/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 10.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneses I.Amona un S.Zakrevska,

piedaloties pieteicējam *I.V.*, pieteicēja pārstāvei *I.V.* un atbildētājas Rīgas rajona Olaines pagasta padomes pārstāvim Ivaram Jansonam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *I.V.* pieteikuma par Rīgas rajona Olaines pagasta padomes 2004.gada 19.maija lēmuma Nr.8 10.§ 12.p. „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu" atcelšanu, sakarā ar Rīgas rajona Olaines pagasta padomes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 7.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona Olaines pagasta padome 2004.gada 19.maijā pieņēma lēmumu Nr.8 10.§ 12.p „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu", ar kuru *I.V.* izbeigtas pastāvīgās zemes lietošanas tiesības uz dārzkopības sabiedrības „Liepas" individuālā augļu dārza Nr.165 zemi 600 m^2 platībā un minētā zeme ieskaitīta valsts brīvajās zemēs.

[2] 2006.gada 13.jūnijā *I.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) iesniedzis pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par Rīgas rajona Olaines pagasta padomes 2004.gada 19.maija lēmuma Nr.8 10.§ 12.p. „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu" (turpmāk arī - Lēmums) atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Pieteicējs 2006.gada 1.jūnijā devās uz Olaines pagasta pašvaldību pēc izziņas, jo bija nolēmis privatizēt lietošanā esošo dārzu Nr.165 kooperatīvajā dārzkopības sabiedrībā „Liepas". Pašvaldībā viņam tika paziņots, ka jau 2004.gadā viņam ir izbeigtas zemes lietošanas tiesības un tika izsniegts Olaines pagasta padomes lēmuma izraksts. Lēmuma oriģinālu joprojām viņš nav saņēmis.

[2.2] Lēmumā minēts, ka 2004.gada 20.janvārī *I.V.* ar ierakstītu vēstuli brīdināts par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu, ja netiks nomaksāts nekustamā īpašuma nodokļa parāds, kurš netiek maksāts kopš 2000.gada. Pieteicējs norāda, ka šādu vēstuli nav saņēmis. Tāpat nekad nav saņēmis

vēstules par nekustamā īpašuma nodokli, kas ir jāmaksā. Kopš 1989.gada, kad kļuvis par dārzkopības sabiedrības ,,Liepas" biedru, katru gadu godprātīgi maksājis biedra naudu, kurā, kā līdz šim domājis, ir bijusi iekļauta arī nekustamā īpašuma nodokļa maksa.

[2.3] Pieteicējs apstrīd Lēmumā minēto faktu, ka augļu dārzs ir aizaudzis un nav apstrādāts, jo pieteicējs katru gadu pavada tur vasaras, dārzā ir ne tikai augļu koki, bet tiek audzēti arī dārzeņi un ogu krūmi. Viņš norāda, ka vienīgais no visiem blakus esošajiem dārzu īpašniekiem ir sakopis pie dārza esošo mežmalu un grāvi. Par to, ka tajā viņš dzīvo pastāvīgi, var liecināt, ka tiek maksāti elektrības rēķini un ka katru gadu dārzs tiek apdrošināts. Arī kaimiņi var apliecināt pieteicēja vārdu patiesumu.

[2.4] Pieteicējam nav skaidrs, kāpēc jaunais zemes lietotājs *A.L.* nav to apmeklējis un uzsācis dārza darbus. Proti, pieteicējs ar savu ģimeni 2006.gadā dzīvo dārzā jau kopš aprīļa beigām, bet nav nevienu redzējis. Tāpat arī kooperatīva vadītājs nebija informēts, ka dārzs pieteicējam ir atsavināts un tam ir cits īpašnieks.

[2.5] Tā kā iepriekš nav saņēmis nevienu no šīm vēstulēm: informāciju par nekustamā īpašuma nodokļa summu, brīdinājuma vēstuli par parādu, vēstuli ar aicinājumu uz pagasta padomes sēdi, kā arī ar Lēmumu, līdz ar to ir pārkāptas pieteicēja tiesības un pieņemts nelikumīgs lēmums.

[2.6] Pieteicējs lūdz tiesu atzīt, ka Lēmums daļā par *I.V.* piešķirtā zemes gabala lietošanas tiesību izbeigšanu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 70.pantu ir stājies spēkā 2006.gada 1.jūnijā, tāpēc nav nokavēts pieteikuma iesniegšanas termiņš.

[3] Olaines pagasta padome (turpmāk arī – atbildētājs) Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā pieteikumu neatzīst un norāda tālāk minēto.

[3.1] Uz 2004.gada 14.janvāri pieteicējam bija uzkrāts nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu parāds par kopējo summu Ls 23,49. Pieteicējs nebija maksājis nekustamā īpašuma nodokli par četriem pilniem gadiem - 2000., 2001., 2002. un 2003.gadu, kas redzams 2004.gada 14.februāra nekustamā īpašuma nodokļu maksājuma atgādinājumā. Atbilstoši likuma ,,Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.panta pirmās daļas 8.punktam, šis iemesls ir pamats zemes lietošanas tiesību izbeigšanai.

[3.2] Nekustama īpašuma nodokļu maksājuma atgādinājums kopā ar brīdinājumu tika nosūtīts pieteicējam ierakstītā vēstulē (2004.gada 20.janvārī Nr.134) uz adresi Bruņinieku iela 28 - 21, Rīga. Šo faktu apliecina pasta kvīts Nr.91 par ierakstītas vēstules pieņemšanu un 2004.gada 21.janvāra pasta zīmogs uz kvīts, kā arī attiecīga atzīme uz aploksnes. Šo ierakstīto vēstuli a/s ,,Latvijas Pasts" nosūtīja atpakaļ Olaines pagasta padomei. Vēstulei klāt pievienotajā kvītī tika norādīts, ka ,,Glabāšanas laiks beidzies. Adresāts netika pieprasījis".

[3.3] 2004.gada 19.maija Olaines pagasta padomes lēmums tika nosūtīts pieteicējam uz adresi Bruņinieku iela 28-21, Rīga. Arī šo ierakstīto

vēstuli a/s „Latvijas Pasts” nosūtīja atpakaļ Olaines pagasta padomei un klāt pievienotajā tika norādīts, ka „Glabāšanas laiks beidzies. Adresāts netika pieprasījis”.

Adrese Bruņinieku iela 28 - 21, Rīga ir adrese, kāda sākotnēji tika norādīta Olaines pagasta padomei. Pieteicējs Olaines pagasta padomi nekad nav informējis par adresi Ozolciema iela 46/3 - 61, Rīga. Tāpat, atbilstoši Olaines pagasta padomes rīcībā esošajai informācijai, šī nav bijusi pieteicēja reģistrētā (deklarētā) dzīvesvieta. Līdz ar to pašvaldībai nav iespēju nodrošināt korespondences nosūtīšanu uz tādu adresi, par kādu pieteicējs nav informējis pašvaldību un kura nav pieteicēja reģistrētā (deklarētā) dzīvesvieta.

[3.4] Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli” 6.panta otro daļu, ja nekustamā īpašuma nodokļa maksātājs vai daudzdzīvokļu mājas apsaimniekotājs līdz kārtējā taksācijas gada 15.februārim nav saņēmis maksāšanas paziņojumu, viņa pienākums ir mēneša laikā rakstveidā par to informēt pašvaldību, kura iekasē nodokli. Līdz ar to pieteicējam bija pienākums rakstveidā informēt Olaines pagasta padomi par to, ka nav saņemti nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi, taču pieteicējs to nav darījis, tādā veidā pieļaujot nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu uzkrāšanos par pilniem četriem gadiem.

Līdz ar to apstākļi, ka pieteicējs netika informēts par izveidojušos nekustamā īpašuma nodokļa parādu, kas bija pamats lietošanas tiesību izbeigšanai, bija vistiešākā mērā atkarīgs no paša pieteicēja, nevis no Olaines pagasta padomes.

[3.5] Ar Olaines pagasta padomes 2005.gada 7.decembra lēmumu „Par zemes piešķiršanu patstāvīgā lietošanā d/s „Liepas” Nr.165 (prot. Nr.20, 2. §.3.p.5.) individuālais augļu dārzs Nr.1645 d/s „Liepas” no brīvajām, valstij piekrītošajām zemēm piešķirts patstāvīgā lietošanā ar lietošanas tiesību pāreju citai personai *A.L.*.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 7.decembra spriedumu *I.V.* pieteikums apmierināts daļēji. Tiesa Lēmumu atzina par prettiesisku. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Tiesas ieskatā vispirms izlemjams jautājums par procesuālo termiņu.

Lēmumā ir norāde, ka to var pārsūdzēt Administratīvajā rajona tiesā viena mēneša laikā no tā spēkā stāšanās.

Atbilstoši APL 70.pantam, ja ārējā normatīvajā aktā vai pašā administratīvajā aktā nav noteikts citādi, administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas paziņots adresātam. Šā panta otrā daļa nosaka, ja rakstveida administratīvo aktu sūta pa pastu, uzskatāms, ka administratīvais akts adresātam paziņots septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā. Ja pa pastu sūta adresātam nelabvēlīgu administratīvo aktu, to noformē kā ierakstītu pasta sūtījumu. Šaubu gadījumā iestādei jāpierāda, kad sūtījums nodots pastā. Ja adresāts apgalvo, ka viņš pastā nodoto administratīvo aktu nav saņēmis, viņam šis apgalvojums jāpamato, minot ticamus iemeslus.

Lēmums pieteicējam nosūtīts uz adresi Bruņinieku iela 28 – 21, Rīgā. Pieteicējs tiesas sēdē norādīja, ka jau no 1995.gada 10.janvāra nedzīvo šajā adresē, kā arī nav tur reģistrēts, kā liecina pieteicēja pase, no šī datuma pieteicējs dzīvojis un ir bijis pierakstīts Rīgā, Ozolciema ielā 46, korpuss 3, dzīvoklis 61. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētājs nav pienācīgā kārtā paziņojis administratīvo aktu. Atbildētāja norādītais, ka viņa rīcībā nav bijusi cita pieteicēja adrese, proti, ka pieteicējs nav paziņojis pašvaldībai citu adresi, nav ņemams vērā, jo likums neuzliek tādu pienākumu pieteicējam.

Pieteicējs norāda, ka par Lēmumu uzzinājis, kad vērsies Olaines pagasta padomē sakarā ar dārza privatizāciju, proti, 2006.gada 1.jūnijā. Šajā datumā uzzinājis par Lēmumu un viņam izsniegts Olaines pagasta padomes protokola izraksta apliecinātas kopijas ar šo lēmumu. Atbildētājs nav apstrīdējis šos pieteicēja norādītos faktus. Pieteicējs pieteikumu tiesā iesniedzis 2006.gada 13.jūnijā.

Tiesas ieskatā augstāk minētais ir pamats, lai atzītu, ka pieteikums par Lēmuma atcelšanu ir iesniegts termiņā, līdz ar to nav lemjams jautājums par procesuālā termiņa atjaunošanu.

[4.2] Izvērtējot Lēmuma atbilstību likumā noteiktajiem formālajiem priekšnoteikumiem, tiesa secina, ka Lēmums nesatur APL 67.pantā noteiktās sastāvdaļas, kā arī atbildētājs Lēmuma pieņemšanā nav ievērojis APL 62.pantu, kurš paredz, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta viedokli un argumentus. Tiesa konstatē, ka pieteicējam pirms Lēmuma pieņemšanas nav dotas iespējas izteikt savu viedokli un argumentus, kā arī Lēmumā nav norādīts, kāpēc nav noskaidrots pieteicēja viedoklis. Tādējādi pārkāptas vienas no būtiskākajām privātpersonas tiesībām. Tomēr, lai Lēmumu atzītu par prettiesisku, jākonstatē, ka šis procesuālais pārkāpums novedis pie nepareiza lēmuma pieņemšanas.

[4.3] Tiesas ieskatā pieteicēja viedokļa nenoskaidrošana novedusi pie kļūdaina Lēmuma pieņemšanas. Pieņemot Lēmumu, atbildētājs balstījies uz kļūdainiem faktiem.

Lēmums pamatots ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.panta 8. un 9.punktu, kā arī ar Olaines pagasta padomes Būvvaldes apsekošanas aktu.

Likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.pants (kas bija spēkā Lēmuma pieņemšanas laikā) cita starpā noteica, ka zemes lietotāja tiesības lietot viņam piešķirto zemi izbeidzamas pilnīgi vai daļēji, ja: 8) netiek maksāts nodoklis par zemes lietošanu ilgāk nekā divus gadus pēc kārtas; 9) piešķirtā zeme ilgāk par vienu gadu (skaitot no 1.jūlija) netiek izmantota vai zemes lietotājs nepilda šā likuma 30.panta 1., 4., 10. un 13.punktā un 31.pantā noteiktos pienākumus.

Attiecībā uz zemes nodokļa maksāšanu, atbildētājs bija informēts, ka nosūtītie brīdinājumi saņemti atpakaļ. Atbildētājs pats norāda, ka nekustamā īpašuma nodokļu maksājuma atgādinājums kopā ar brīdinājumu tika nosūtīts pieteicējam ierakstītā vēstulē (2004.gada 20.janvārī Nr.134) uz adresi

Bruņinieku iela 28 - 21, Rīga. Šo ierakstīto vēstuli a/s „Latvijas Pasts" nosūtīja atpakaļ Olaines pagasta padomei. Vēstulei klāt pievienotajā kvītī tika norādīts, ka „Glabāšanas laiks beidzies. Adresāts netika pieprasījis".

Attiecībā uz zemes neizmantošanu atbilstoši mērķiem Lēmums nesatur pierādījumus, atsauce uz būvvaldes sastādīto apsekošanas aktu nav pietiekama.

Tiesas ieskatā tieši procesuālo normu par personas viedokļa noskaidrošanu (uzklausīšanas pienākums) pārkāpums ir novedis pie tā, ka Lēmums pieņemts, neizvērtējot lietas apstākļus. Pieteicēja iesniegtie pierādījumi apliecina, ka atbildētājs balstījies uz nepareiziem faktiem.

Ņemot vērā augstāk konstatēto, tiesai ir pamats atzīt, ka Lēmums ir prettiesisks.

[4.4] Pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu tikai daļā par *I.V.* piešķirtā zemes gabala lietošanas tiesību izbeigšanu.

Ar Olaines pagasta padomes 2005.gada 7.decembra lēmumu „Par zemes piešķiršanu patstāvīgā lietošanā d/s „Liepas" Nr.165 (prot. Nr.20, 2. §.3.p.5.) individuālais augļu dārzs Nr.165 d/s „Liepas" no brīvajām, valstij piekrītošajām zemēm piešķirts patstāvīgā lietošanā ar lietošanas tiesību pāreju citai personai *A.L.*.

Šos lēmumu pieteicējs nav pārsūdzējis un arī tiesas sēdē tika norādīts, ka pieteicējs nelūdz atcelt lēmumu par zemes piešķiršanu citai personai.

Lai gan tiesa ir konstatējusi, ka Lēmums ir prettiesisks, tiesa nevar to atcelt, jo tad izveidosies situācija, ka viens zemes gabals vienlaicīgi būs piešķirts divām personām. Pēc būtības Lēmums ir izpildīts, jo zemes lietošanas tiesības uz zemi ir piešķirtas citai personai. Ar Lēmuma atcelšanu vien nevar pavērst atpakaļ izpildes sekas.

Tiesa secina, ka Lēmums nav atceļams, bet ir atzīstams par prettiesisku administratīvo aktu.

[5] Olaines pagasta padome ir iesniegusi apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2007.gada 7.decembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

[5.1] Lēmums pieņemts pamatojoties uz likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 33.panta pirmās daļas 8.punktu, kas noteic, ka zemes lietotāja tiesības lietot viņam piešķirto zemi izbeidzamas pilnīgi vai daļēji, ja netiek maksāts nodoklis par zemes lietošanu ilgāk nekā divus gadus pēc kārtas (redakcija, kāda bija spēkā līdz 2006.gada 31.decembrim). Pieteicējs nebija maksājis nekustamā īpašuma nodokli par četriem pilniem gadiem – 2000., 2001., 2002. un 2003.gadu.

Lēmumā ir norāde, ka pieteicējam pirms tam tika nosūtīta ierakstīta vēstule, kas ir lietas materiālos. Līdz ar to Olaines pagasta padome ir centusies noskaidrot pieteicēja viedokli un argumentus. Jāņem vērā, ka saskaņā ar likuma „Par zemes lietošanu un zemes ierīcību" 30.panta 11.punktu pieteicējam bez jebkādiem pašvaldības atgādinājumiem bija

pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli, t.i., ar savu darbību neradīt apstākļus, kas bija par pamatu Lēmuma pieņemšanai.

[5.2] Pieteicējam bija pienākums atbilstoši likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otrajai daļai rakstveidā informēt Olaines pagasta padomi par to, ka nav saņemti nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi, taču pieteicējs šo pienākumu nav veicis.

[5.3] Pieteicēja nekustamā īpašuma nodokļu parāds, kas bija par pamatu zemes lietošanas tiesību izbeigšanai, Olaines pagasta pašvaldībai joprojām (uz 2007.gada 27.decembri) nav samaksāts, kaut gan pieteicējam ir zināms, ka viņš Olaines pagasta pašvaldībai ir parādā nenomaksāto nekustamā īpašuma nodokli. Šis apstāklis vistiešākajā mērā apliecina to, ka formāla administratīvā akta izdošanas priekšnoteikuma neievērošana (adresāta viedokļa noskaidrošana), ko Olaines pagasta padome ir mēģinājusi veikt, šajā konkrētajā gadījumā nav novedusi pie nepareizas Lēmuma pieņemšanas un pašvaldības formālais pārkāpums dotajā situācijā ir maznozīmīgs.

[6] *I.V.* iesniedzis rakstveida paskaidrojumus par Olaines pagasta padomes apelācijas sūdzību, lūdzot to noraidīt pilnībā un atzīt Lēmumu par prettiesisku. Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

[6.1] No 1996.gada līdz 2006.gadam pieteicējs dzīvoja Ozolciema ielā, Rīgā, kas bija arī viņa pieraksta adrese. Pieteicējs neizprot, kāpēc Olaines pagasta padome piecu gadu garumā vēstules, kas tika atgrieztas kā adresātu nesniegušas, nesūtīja pēc pieraksta adreses vai neinformēja par biedra pārkāpumiem dārzkopības sabiedrību. Abos gadījumos viņš tās būtu saņēmis un veicis attiecīgos maksājumus.

[6.2] Atbildētāja arguments, ka pieteicējs nebūtu maksājis parādu pat, ja būtu zinājis par to, nav balstīts uz faktiem. Pieteicējs ne tikai veica biedru naudas maksājumus, bet arī ik gadus dārzu apdrošināja.

[7] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā norādīto motīvu pamata. Pieteicēja pārstāve apelācija sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu apmierināt.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota, bet pieteikums ir apmierināms.

[9] APL 251.panta piektā daļa nosaka apstākļus, kas jānorāda tiesas sprieduma motīvu daļā. APL 307.panta, kurā noteikts apelācijas instances tiesas sprieduma saturs, ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā spriedumu motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma

251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumu motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi par pārsūdzētā Lēmuma prettiesiskumu ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par tiesisku, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (skat. [4] punktu) un tādēļ šajā spriedumā atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

[10] Nav pamatots atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka atbildētājs centies noskaidrot pieteicēja viedokli.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs pieteicējam adresētos sūtījumus – gan nekustamā īpašuma nodokļa paziņojumus, gan brīdinājumu par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu, gan Lēmumu nav nosūtījis uz pieteicēja deklarēto dzīvesvietu, kas saskaņā ar Iedzīvotāju reģistra 2007.gada 29.novembra izziņu (lietas 65.lapa) laika posmā no 1996.gada līdz 2006.gadam bija Ozolciema iela 46/3-61, Rīga.

Saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 1.pantu likuma mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Minētā likuma 3.pants noteic, ka dzīvesvieta ir jebkura personas brīvi izraudzīta ar nekustamo īpašumu saistīta vieta (ar adresi), kurā persona labprātīgi apmetusies ar tieši vai klusējot izteikto nodomu tur dzīvot, kurā dzīvot tai ir tiesisks pamats un kuru šī persona atzīst par vietu, kur tā sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību.

Tādējādi personai nav pienākums būt sasniedzamai jebkurā tās norādītajā adresē. Šis pienākums ir attiecināms uz personas deklarēto dzīvesvietu. Izskatāmajā lietā pieteicēja deklarētā dzīvesvieta bija Ozolciema iela 46/3-61, Rīga. Līdz ar to pašvaldība nevar attaisnoties, ka, nosūtot pieteicējam adresētus nekustamā īpašuma nodokļa paziņojumus, brīdinājumu un Lēmumu uz Bruņinieku ielu 28-21, Rīga ir izpildījusi savu pienākumu pienācīgā kārtā paziņot par attiecīgajiem lēmumiem.

Turklāt normatīvie akti neuzliek obligātu pienākumu personai informēt par deklarētās dzīvesvietas maiņu, jo valsts un pašvaldības institūcijām ir tiesības pašām iegūt šo informāciju saskaņā ar Dzīvesvietas deklarēšanas likuma 13.pantu. Turklāt, vairākkārtīgi saņemot atpakaļ pieteicējam adresētos sūtījumus, atbildētāja līdz Lēmuma pieņemšanai nav izmantojusi savas APL 59.panta otrajā daļā noteiktās tiesības iegūt nepieciešamo informāciju no Iedzīvotāju reģistra, lai pārliecinātos, ka iestādes rīcībā esošā pieteicēja adrese atbilst pieteicēja deklarētajai dzīvesvietai. Šāda atbildētāja rīcība konkrētajā lietā ir novedusi pie smagām sekām – pieteicējam, viņam nezinot, ir atņemtas zemes lietošanas tiesības.

Iespējams, ka minētās sekas nebūtu iestājušas, ja atbildētājs būtu uzaicinājis pieteicēju uz domes sēdi un uzklausījis pieteicēja viedokli pirms

pieņemt lēmumu par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu. Līdz ar to procesuālais pārkāpums – pieteicēja viedokļa neuzklausīšana pirms nelabvēlīga administratīvā akta pieņemšanas šajā lietā ir atzīstams par būtisku procesuālo pārkāpumu, jo varēja ietekmēt administratīvā procesa rezultātu.

[11] Atbildētājs norāda, ka pieteicējam saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma nodokli" 6.panta otro daļu rakstveidā bija jāinformē pašvaldība par to, ka nav saņemti nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi.

Administratīvā apgabaltiesa piekrīt atbildētājam, ka pieteicējs nav ievērojis iepriekš minēto tiesību normu, taču šis pienākums pieteicējam kā nodokļu maksātājam izriet no tiesiskajām attiecībām starp viņu kā nodokļu maksātāju un pašvaldību kā nodokļu administrāciju. Konkrētajā lietā tiesa pārbauda tiesisko attiecību izbeigšanu starp pieteicēju kā zemes lietotāju un pašvaldību kā zemes tiesisko valdītāju. Tādēļ Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka atbildētāja norādītais pieteicēja pārkāpums neattaisno atbildētāja rīcību, proti, pieteicēja viedokļa nepamatotu neuzklausīšanu šajā lietā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Apmierināt *I.V.* pieteikumu.

Atzīt par prettiesisku Rīgas rajona Olaines pagasta padomes 2004.gada 19.maija lēmuma Nr.8 10.§ 12.p. „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu".

Uzlikt pienākumu Rīgas rajona Olaines pagasta padomei atmaksāt *I.V.* viņa samaksāto valsts nodevu Ls 10 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: S.Liniņa

Tiesneses I.Amona

S.Zakrevska